

Когато ми пишешъ да испращашъ писматo до настоящия адресъ.

Г-ну Михаилу Василеву въ Кантората

IX

**Писмо отъ Д. Ризова до Димитра Петкова, Под-
прѣдсѣдатель на Народното Събрание.**

Бѣлградъ, 10/VI 90 год.

Петковъ,

Тоя пжтъ ти пиша не като на зетъ, а като на едновременно съи близакъ приятель. Самото туй обстоятелство, вѣрвамъ, лѣсно ще ти даде да разбѣрешъ, че настоящето ми писмо ще бѣде проникнато отъ оная дълбока искренность, съ която, ти знаешъ, винаги третирамъ съи тѣ приятели.

Прѣдмѣта за който има да ти пиша, е слѣдующия.

Отъ вѣстниците научихъ, че присѣдата по нашия заговоръ е вече утвърдена отъ Глазния Военно-Касаціоненъ Сѣдъ, и, разбира се, на скоро ще бѣде турена въ дѣйствие. Спорѣдъ тая присѣда, както помнешъ, Паница бѣ осѣденъ на смъртъ, съ ходатайство на 15 години строгъ тъмниченъ затворъ. По всичкитѣ закони въ сѣбта, а слѣдователно и по нашитѣ, ходатайството на единъ сѣдъ е задължително за държавния глава, защото туй ходатайство състазлява единъ отъ неотемлимитѣ елементи на самата присѣда. Въ днешно врѣме, обаче, у насъ не се обръща особено внимание на законитѣ, та нѣма да бѣде страшенъ сюрпризъ, ако държавния Глава се рѣши да отблѣсне туй ходатайство. Че такова намѣрение е възможно да съществува у вашитѣ управляющи крѣгове, азъ искамъ да заключа, не само отъ миналото, но и отъ прѣшнитѣ факти, че г. г. Странский и Салабашевъ сѣ се отеглили отъ кабинета, и че Княза и г. Стамболовъ сѣ рѣшили да не се случатъ въ София прѣзъ периода когато въпросната прѣсѣда влѣзе въ законна сила. — Всичко това дава ми поводъ да ти ява, че, както азъ, тъй и нѣколко отъ другаритѣ окон-